

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010170
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5818010170.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudkýň JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. februára 2021, o odvolaní obžalovaného Y. D. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/7/2018 zo dňa 13.9.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/7/2018 zo dňa 13.9.2018 z r u š u j e .

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Y. D. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 28.5.2017 v čase okolo 13.30 hod. v X., na sídlisku L. na ulici R. fyzicky napadol V. Y., nar. XX.X.XXXX a to tak, že ho opakovane zovretou päťou udieral do oblasti ľavej ruky, do temena hlavy, ľavého boka a ľavého ucha, pričom V. Y. následne prepadol na lavičke, čím mu spôsobil pomliaždenie temeno záhlavovej oblasti vľavo, pomliaždenie krku vľavo, pomliaždenie a podkožný krvný výron hrudníka vľavo s odreninou kože, zlomeninu X. rebra vľavo, pomliaždenie a odreninu kože lakt'a vľavo, pomliaždenie ľavej ruky, s adekvátnou dĺžkou doby liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 33 dní.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovanému podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov a podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený s určením skúšobnej doby podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. na 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný je povinný nahradiť poškodenému V. Y. škodu vo výške 1.185,60 Eur.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní priamo do zápisnice podal odvolanie obžalovaný Y. D., a to proti všetkým výrokom rozsudku.

Obžalovaný zahlásené odvolanie zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 15.7.2019, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 19.7.2019, a to s poukazom na nasledovné:

Obžalovaný popiera spáchanie skutku, v dobe skutku a ani inokedy poškodeného V. Y. nenapadol. Poškodený si toto obvinenie na neho vymyslel s cieľom získať od neho peňažné odškodnenie za údajné spôsobené zranenia.

Poukazuje na ustanovenie § 168 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera

a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Podľa nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky v Košiciach, sp.zn. II. ÚS 1/1995, sp.zn. II. ÚS 21/1996, sp.zn. I. ÚS 4/2000, sp.zn. I. ÚS 17/2001, sp.zn. I. ÚS 269/2005 a sp.zn. II. ÚS 209/2006, rozhodnutiu všeobecného súdu vo veci vrátane rozhodnutia odvolacieho súdu musí predchádzať jeho postup zodpovedajúci garanciam spravodlivého súdneho konania v zmysle príslušných ustanovení Ústavy Slovenskej republiky a medzinárodnej zmluvy o ľudských právach a základných slobodách. Právo na spravodlivé súdne konanie zahŕňa v sebe najmä princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania, právo byť prítomný na pojednávaní, právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia a ďalšie požiadavky spravodlivého súdneho konania. Konaním všeobecného súdu sa rozumie jeho procesný postup. Konanie všeobecného súdu v súlade so zákonom musí vykazovať určitú kvalitu a v materiálnom ponímaní zabezpečovať tak právo na súdnu ochranu. Procesný postup všeobecného súdu pri konštituovaní rozhodnutia, ktorý nenachádza oporu v zákone, je preto potrebné považovať za závažnú vadu nenapĺňajúcu materiálnu stránku práva na súdnu ochranu, práva na spravodlivý proces, ktorá v konečnom dôsledku objektívne bráni riadnemu (účinnému a efektívnemu) uplatneniu dôležitých procesných práv účastníkov konania, ktoré (práva) slúžia na ochranu ich práv a oprávnených záujmov v občianskom súdnom konaní. Nemožno opomenúť, že procesný úkon účastníka súdneho konania, ktorý má podstatný vplyv na ďalšie súdne konanie, je možné považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu. Ak je účastník konania z uplatnenia tohto procesného úkonu vylúčený, či v značnej miere obmedzený pri jeho uplatnení v dôsledku nesprávneho postupu všeobecného súdu, odníma sa tak možnosť konať pred súdom, ako sa aj porušuje ústavné právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces.

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky v Košiciach, sp.zn. III. ÚS 2/2009 zo dňa 17.3.2009, súčasťou ústavného práva na spravodlivý súdny proces podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Z odôvodnenia rozhodnutia všeobecného súdu musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia... Ani iné orgány verejnej moci nemôžu prijímať také rozhodnutia, ktoré môžu svojimi účinkami porušiť základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb, najmä nie vtedy, ak nie sú odôvodnené, sú svojvoľné, arbitrárne a nedávajú odpoveď na podstatu veci.

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach vo svojich nálezoch opakovane zdôrazňuje, že nezávislosť rozhodovania súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu. Jedným z týchto princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý súdny proces a vylučujúcich svojvôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť a pritom starostlivo prihliadnuť na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane čo uviedli účastníci konania. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Súd by mal vo svojej argumentácii v odôvodnení rozhodnutia dbať na celkovú presvedčivosť rozhodnutia, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí súdu, rovnako ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širokú právnickú verejnosť aj laickú verejnosť prijateľné, racionálne, spravodlivé a presvedčivé (nálezy, sp.zn. IV. ÚS 1/2002, sp.zn. II. ÚS 174/2004, sp.zn. III. ÚS 117/2007, sp.zn. III. ÚS 332/2009). Za porušenie práva na spravodlivý súdny proces je potrebné považovať nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia rozhodnutia súdu. Neuvedenie konkrétnych úvah v odôvodnení rozhodnutia súdu vylučuje možnosť vecného preskúmania tohto rozhodnutia odvolacím súdom a aj možnosť, aby účastník konania posúdil ako všeobecný súd v jeho veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými právnymi úvahami sa všeobecný súd spravoval pri svojom rozhodovaní (nálezy, sp.zn. II. ÚS 6/2003, sp.zn. III. ÚS 119/2003, sp.zn. III. ÚS 209/2004). Z odôvodnenia rozhodnutia všeobecného súdu musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti. Právo na spravodlivý súdny proces teda vyžaduje, aby rozhodnutie všeobecného súdu bolo odôvodnené a presvedčivé. Odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivého rozhodnutia nie je arbitrárny.

Tento rozsudok súdu nie je odôvodnený podľa § 168 ods. 1 Tr. por. a preto je nepreskúmateľný. Nedostatočné odôvodnenie rozsudku je v rozpore s princípom zákazu svojvoľne vyplývajúceho z princípu

právneho štátu zakotveného v článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Procesným právom je právo na riadne odôvodnenie napadnutého rozsudku. Jeho porušením sa obžalovanému odňala možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti tomuto rozsudku súdu. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia tohto rozsudku je porušením jeho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Týmto rozsudkom súdu bola navyše porušená prezumpcia nevinoty, ktorá je zakotvená v čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v článku 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a v článku 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Zásada prezumpcie nevinoty znamená, že on (obžalovaný) nebol povinný preukazovať svoju nevinu. V prípade, ak nejakú okolnosť poprel, nemohol z tohto súd vyvodzovať názor, že táto okolnosť nezodpovedá skutočnosti. V prípade, ak k nejakému jeho tvrdeniu nepredložil dôkazy, nemohol z toho súd vyvodiť záver, že jeho tvrdenie je nepravdivé. Odsudzujúci rozsudok voči nemu mohol súd vydať iba vtedy, ak by o jeho vine neboli žiadne dôvodné pochybnosti. Prokurátor mal v tomto konaní dôkazné bremeno, ktoré neunesol a napriek tomu ho súd napadnutým rozsudkom uznal vinným. Hypotézy a domnienky prokurátora prednesené na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.9.2018 nie sú dôkazmi a nie je možné z nich vychádzať pri rozhodovaní súdu. Dôvodné pochybnosti o jeho vine neboli vykonaným dokazovaním odstránené a keďže platí zásada in dubio pro reo, mal ho súd podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodiť. I napriek tomu ho súd uznal vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

V tejto súvislosti poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline, č. JtK 5/09 prijaté dňa 8.9.2009, podľa ktorého prokurátor nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. len z domnienok a hypotéz a ani z laických úvah. Takýto stav vyvoláva vážne pochybnosti o náležitom zistení skutkového stavu veci a v žiadnom prípade neumožňuje úvahy prokurátora o tom, že obvinený by mal byť dôvodne postavený pred súd. Záver prokurátora o náležitom zistení skutkového stavu veci, vyjadrený napr. aj podaním obžaloby, musí mať oporu v zhromaždených dôkazoch. Preto je nevyhnutné už v prípravnom konaní objasňovať aj skutočnosti subjektívnej povahy, významné pre právny záver o zavinení. Ak v prípravnom konaní nie sú náležité zistené a dôkazne podložené aj tieto skutočnosti, nemôže prokurátor udržateľne argumentovať, že výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd.

Poverený príslušník policajného zboru a ani súd prvého stupňa nevykonali konfrontáciu medzi ním a poškodeným V. Y.. Fotodokumentácia miesta skutku, kde malo dôjsť k údajnému ublíženiu na zdraví, vyhotovili v nesprávnom ročnom období, hoci nič nebránilo v jej vyhotovení dňa 28.5.2018. Nebola vykonaná rekonštrukcia údajného skutku a neboli vypočutí všetci svedkovia.

Svedkyňa H. P. nie je nestranná a nezaujatá svedkyňa. Svedkyňa H. P. sa s poškodeným V. Y. a s jeho rodinou veľmi dobre pozná, často sa vzájomne navštevujú. Poškodený V. Y. ju oslovuje slovom „teta“. Dôkazom ich vzájomných blízkych vzťahov je skutočnosť, že mala vedomosť o tom, že poškodený V. Y. sa vo veku 14 rokov podrobil operácii mozgu, čo nie je verejne známa informácia.

Svedkyňa H. P. v máji 2017 pracovala ako zdravotná sestra na internej ambulancii MUDr. F. v Námestove. Dňa 29.5.2017 (t.j. nasledujúci deň po údajnom skutku) nebol poškodený V. Y. ošetrený v tejto ambulancii, ale bol ošetrený v chirurgickej ambulancii MUDr. G. P., ktorá sa nachádza na inom mieste v budove Oravskej polikliniky v Námestove. Svedkyňa H. P. bola podľa jeho informácií prítomná pri tomto ošetrení poškodeného V. Y. v chirurgickej ambulancii MUDr. G. P..

Ak by bola fotodokumentácia miesta skutku vyhotovená v správnom ročnom období, t.j. v mesiaci máj 2018, bolo by z nej zrejmé, že svedkyňa H. P. z miesta, kde sa nachádzala - balkón jej bytu, nemohla vidieť to, čo údajne videla a to, čo uviedla vo svojej svedeckej výpovedi. Mala zlý uhol pohľadu, keď on (obžalovaný) a poškodený V. Y. sa v čase údajného skutku nachádzali vo vchode bytového domu č. XXX/XX v X. na ulici R. a pri lavičke. Navyše svedkyňa H. P. vo výhlade bránili listnaté stromy. Svedkyňa H. P. vypovedala nepravdivo v úmysle pomôcť poškodenému V. Y..

Na základe týchto skutočností navrhuje, aby krajský súd z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), d) Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Zahlásené odvolanie obžalovaný doplnil prostredníctvom obhajcu ďalším písomným podaním zo dňa 24.9.2019, v ktorom poukázal na tieto skutočnosti:

Na hlavnom pojednávaní konanom v tejto veci pred okresným súdom dňa 13.9.2018 súd prvého stupňa nezisťoval od neho ako obžalovaného, či súhlasí s prečítaním svedeckých výpovedí svedkov H. P., Z. D., J. H., H. Y.. Rovnako okresný súd u neho ako obžalovaného nezisťoval, či súhlasí s prečítaním

odborného lekárskeho vyjadrenia č. 36/2017 znalca MUDr. Jána Jelenčíka a s prečítaním znaleckého posudku č. 27/2018 znalca MUDr. Stanislava Kollára. S ich prečítaním nesúhlasí a ani nikdy nesúhlasil. V zápisnici o tomto hlavnom pojednávaní sa napriek tomu nepravdivo uvádza, že súhlasil s prečítaním týchto svedeckých výpovedí a s prečítaním týchto listinných dokladov. Tieto skutočnosti sú zrejmé zo zvukového záznamu z hlavného pojednávania zo dňa 13.9.2018, ktorý navrhuje oboznámiť pred odvolacím súdom.

Podľa § 60 ods. 1 Tr. por. podáva návrh na opravu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 13.9.2018 pred súdom prvého stupňa tak, aby bola v súlade so skutočným priebehom hlavného pojednávania konaného dňa 13.9.2018.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.9.2018 súd prvého stupňa z neznámych dôvodov nevypočul znalca MUDr. Jána Jelenčíka a ani podľa § 263 ods. 1 Tr. por. neprečítal jeho výpoveď z prípravného konania, hoci prokurátor v podanej obžalobe navrhol vykonať tento dôkaz. Táto skutočnosť je zrejmá zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.9.2018 a aj zo zvukového záznamu z hlavného pojednávania konaného dňa 13.9.2019 v tejto trestnej veci.

Znalec MUDr. Ján Jelenčík vypovedal v jeho prospech. Znalec MUDr. Ján Jelenčík pracuje ako chirurg na chirurgickom oddelení Hornooravskej nemocnice s poliklinikou v Trstenej, na ktorom bol dňa 28.5.2017 ošetrovaný poškodený V. Y.. Skutočnosť, že je lekárom chirurgického oddelenia Hornooravskej nemocnice s poliklinikou v Trstenej je všeobecne známa skutočnosť a poznajú ju aj orgány činné v trestnom konaní. Z tohto dôvodu nemal byť ustanovený za znalca v tejto trestnej veci.

Na začiatku hlavného pojednávania konaného dňa 13.9.2018 mu súd prvého stupňa neposkytol poučenia podľa § 34 ods. 1, 2, 3 Tr. por., § 121 ods. 2, 3 Tr. por., § 123 ods. 1 Tr. por., § 124 ods. 2 Tr. por. a § 345 Tr. zák. I napriek tomu je na strane 2 zápisnice o tomto hlavnom pojednávaní nepravdivo uvedené, že súd mu tieto poučenia poskytol.

Pred jeho výsluchom ako obžalovaného na tomto hlavnom pojednávaní mu bolo dané iné poučenie podľa § 121 ods. 2 Tr. por., ako je poučenie uvedené na str. 3 zápisnice o tomto hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa na tomto hlavnom pojednávaní iba dopisoval údaje do vzoru zápisnice o hlavnom pojednávaní. Tieto skutočnosti sú zrejmé zo zvukového záznamu z hlavného pojednávania konaného dňa 13.9.2019 v tejto trestnej veci.

Podľa § 60 ods. 1 Tr. por. podáva návrh na opravu zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.9.2018 pred súdom prvého stupňa tak, aby bola v súlade so skutočným priebehom hlavného pojednávania konaného dňa 13.9.2018.

Z obsahu trestného spisu v tejto veci je zrejmé, že súd prvého stupňa na hlavné pojednávanie konané dňa 13.9.2018 predvolal svedka: J. H. a potom bol tento pokyn na predvolanie tohto svedka bezdôvodne zrušený. Svedok J. H. nebol súdom vypočutý, hoci ide o nestranného a nezaujatého svedka, ktorý má informácie o tejto veci.

Súd prvého stupňa na hlavné pojednávanie konané dňa 13.9.2018 bezdôvodne nepredvolal svedkyňu H. P., hoci podľa odôvodnenia rozsudku bola tzv. korunnou svedkyňou. Súdom prvého stupňa sa nevysporiadal s rozpornými tvrdeniami tejto svedkyne a so skutočnosťou, že ide o zaujatú svedkyňu.

Z obsahu trestného spisu v tejto veci (č.l. 243 spisu) je zrejmé, že npor. Mgr. Y. F., poverený príslušník Policajného zboru dňa 6.3.2018 vrátil jeho obhajkyňi JUDr. Veronike Leppovej USB kľúč, na ktorom sa nachádza nahrávka jeho rozhovoru so svedkom poškodeným V. Y. a to bez toho, aby bola táto nahrávka oboznámená, resp. prepísaná. Vykonaním tohto dôkazu by sa preukázalo, že svedok poškodený V. Y. vypovedal nepravdu a že dňa 28.5.2017 nespôsobil žiadne ublíženie na zdraví.

Na čl. 77 a nasledujúce trestného spisu je založená fotodokumentácia, kde je 12 fotografií miesta činu a okolia. Nie je uvedené, kto a kedy túto fotodokumentáciu vyhotovil. Zo samotnej skutočnosti, že na listnatých stromoch nie je lístie, je zrejmé, že musela byť vyhotovená v jesennom alebo v jarnom období. Skutok sa mal udiať dňa 28.5.2017. Orgánom činným v trestnom konaní nič nebránilo vyhotoviť fotodokumentáciu v mesiaci máj, tak aby zachytávala skutočný stav na mieste samom. Ak by bola fotodokumentácia miesta činu vyhotovená v správnom ročnom období, bolo by z nej zrejmé, že svedkyňa H. P. z miesta, kde sa nachádzala, balkón jej bytu, nemohla vidieť to, čo údajne videla a to, čo uviedla vo svojej svedeckej výpovedi. Mala zlý uhol pohľadu, keďže on (obžalovaný) a poškodený V. Y. sa v čase údajného skutku zo dňa 28.5.2017 nachádzali vo vchode bytového domu č. XXX/XX v X. na ulici R. a pri lavičke. Navyše svedkyňa H. P. vo výhľade bránili listnaté stromy.

Podľa § 77 ods. 1 Tr. por. rozsudok treba vždy vyhlásiť verejne, vyhlasuje ho predseda senátu. Podľa § 171 ods. 2 vety prvej Tr. por., vyhlasujú sa úvodné slová „V mene Slovenskej republiky“, úplné znenie výroku tak, ako bol odhlasovaný, aspoň podstatná časť odôvodnenia a poučenie o opravnom prostriedku.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. por., každý rozsudok treba vyhotoviť písomne. Vyhotovenie rozsudku musí byť v zhode s obsahom rozsudku tak, ako bol vyhlásený.

Výroky napadnutého rozsudku uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku nie sú v zhode s výrokmi rozsudku, ako bol tento vyhlásený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.9.2018. Na hlavnom pojednávaní bol rozsudok vyhlásený v nasledovnom znení:

„V mene Slovenskej republiky, okresný súd na dnešnom hlavnom pojednávaní takto rozhodol: Obžalovaný Y. D., nar. XX.X.XXXX v X., trvale bytom S. E. č. XXX, okres X., ženatý, na slobode (absentuje predavač), sa uznáva za vinného, že dňa 28.5.2017 v čase okolo 13.30 hod. v X., na sídlisku L., na ulici R. fyzicky napadol V. Y., nar. XX.X.XXXX, a to tak, že ho opakovane zovretou päťou udieral do oblasti ľavej ruky, temena hlavy, ľavého boka a ľavého ucha, pričom V. Y. následne prepadol na lavičke, čím mu spôsobil pomliaždenie temeno záhlavovej oblasti vľavo, pomliaždenie krku vľavo, pomliaždenie a podkožný krvný výrok hrudníka vľavo s odreninou kože, zlomeninu X. rebra vľavo, pomliaždenie a odreninu kože lakťa vľavo, pomliaždenie ľavej ruky, s adekvátnou dĺžkou doby liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 33 dní, teda inému úmyselne ublížil na zdraví, tým spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., za čo sa odsudzuje podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu na 12 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému V. Y. škodu vo výške 1.185,60 Eur. Tieto skutočnosti sú zrejmé zo zvukového záznamu z hlavného pojednávania konaného dňa 13.9.2019 v tejto trestnej veci, ktorý navrhuje oboznámiť odvolacím súdom.

Súd prvého stupňa dodatočne opravil chyby vo výroku vyhláseného napadnutého rozsudku a doplnil ďalšie údaje o poškodenom V. Y. a o obžalovanom. Takýto postup súdu je v rozpore s § 172 ods. 1 Tr. por. a nedá sa „napraviť“ v odvolacom konaní.

Súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne nezaoberal každým jednotlivým vykonaným dôkazom. Jednotlivé vykonané dôkazy súd vôbec nevyhodnotil, a preto je jeho rozsudok nepreskúmateľný. Úlohou odvolacieho súdu nie je naprávať chyby a nedostatky v postupe súdu prvého stupňa, resp. vykonávať dokazovanie, ktoré nevykonal súd prvého stupňa.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa nie je vôbec zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané, v súvislosti so žalovaným skutkom a akými úvahami sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne nevysporiadal s jeho obhajobou. Súd „uveril“ výpovedi svedkyne H. P., pričom neuviedol, z akých konkrétnych dôvodov ju pokladal za pravdivú. Z dôvodov, ktoré už uviedol, je zrejmé, že ide o zaujatú sudkyňu.

Mechanizmus vzniku zranení svedka poškodeného V. Y. môže podľa znalca MUDr. Jána Jelenčíka zodpovedať jeho tvrdeniam, ale môže zodpovedať aj tvrdeniam obžalovaného.

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je výsledkom konania, v ktorom orgány činné v trestnom konaní a súd prvého stupňa nepostupovali podľa ustanovení Trestného poriadku. Orgány činné v trestnom konaní nevykonali žiadne dôkazy v jeho prospech, v dôsledku čoho nebol riadne zistený skutkový stav veci a bolo porušené jeho právo na obhajobu.

Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú nesprávne, pretože nezodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.9.2018 a v prípravnom konaní.

Súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a nevyhodnotil z neho správne skutkové zistenia. Postup súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov je v rozpore s § 2 ods. 12 Tr. por.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku nedáva odpovede na žiadne námietky a argumenty v priebehu tohto trestného konania. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysporiadal s jeho výpoveďou, s výpoveďou svedkyne Z. D. a rozpormi vo výpovediach svedka V. Y..

Podľa § 32 ods. 2 Tr. por. vznáša námietku zaujatosti sudkyne Mgr. Vandy Mikulášovej v tejto trestnej veci.

Ošetrojúcim lekárom svedka poškodeného V. Y. bol MUDr. G. P., ktorý je otcom sudkyne Mgr. Y. H., rod. P. V minulosti bol riaditeľom Hornooravskej nemocnice s poliklinikou v Trstenej a nadriadeným znalca MUDr. Jána Jelenčíka, ktorý pracuje ako lekár na chirurgickom oddelení tejto nemocnice.

Navyše na súde prvého stupňa v senáte 4Er (senát sudkyne Mgr. Vandy Mikulášovej) pracuje ako súdna tajomníčka Mgr. H. L., rod. P., ktorá je matkou svedkyne H. P..

Tieto skutočnosti sú sudkyňi Mgr. Vandy Mikulášovej známe, a preto sa mala dať sama vylúčiť z pojednávania a rozhodovania tejto trestnej veci.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek obvinenia proti nemu. Podľa rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Ferantelli a Santangelo c/a Talianska republika zo dňa 7.8.1996, existencia nestrannosti pre účely článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd musí byť určená podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci a tiež podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola v tomto ohľade vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť.

Podľa rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Delcourt c/a Belgické kráľovstvo, 1970, séria A, č. 11, nemožno sa uspokojiť len so subjektívnym hľadiskom nestrannosti, ale treba skúmať, či sudca poskytuje záruky nestrannosti aj z objektívneho hľadiska. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho hľadiska sudcu, ale podľa vonkajších objektívnych skutočností. V danom prípade platí tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Spravodlivosť nielen že má byť vykonávaná, ale musí sa aj javiť, že je vykonávaná.

Na základe týchto skutočností navrhuje, aby krajský súd napadnutý rozsudok z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), d) Tr. zák. zrušil a postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a znovu rozhodol.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadal pritom i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, avšak sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodné, a to z dôvodov, ako uvádzal odvolateľ.

Vzhľadom na to, že napadnutý rozsudok trpel takými chybami, ktoré nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí, odvolací súd postupoval podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por. a o odvolaní obžalovaného konal a rozhodol na neverejnom zasadnutí.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa sa v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému výroku rozsudku, dopustil podstatnej chyby konania, a to tým, že porušil ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby.

Primárne krajský súd zistil, a to totožne s odvolacou námietkou obžalovaného, porušenie práva obžalovaného na obhajobu, keď samosudkyňa súdu prvého stupňa obžalovaného pred výsluchom na hlavnom pojednávaní dňa 13.9.2018 náležite a v dostatočnom rozsahu nepoučila o jeho právach tak, ako jej vo všeobecnosti táto poučovacia povinnosť vyplýva z ustanovenia § 34 ods. 5 Tr. por. Uvedené nesporne preukazuje zvuková nahrávka z hlavného pojednávania zo dňa 13.9.2018, ktorá je súčasťou elektronického súdneho spisu.

Podľa § 34 ods. 5 vety prvej a druhej Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné vždy obvineného o jeho právach poučiť vrátane významu priznania a poskytnúť mu plnú možnosť na ich uplatnenie. Poučenie sa obvinenému v prípade potreby primerane vysvetlí.

V zmysle tohto citovaného zákonného ustanovenia § 34 ods. 5 Tr. por. poučovacia povinnosť týkajúca sa obvineného sa vzťahuje na všetky štádiá trestného konania. Orgán činný v trestnom konaní a súd musia obvineného vždy poučiť o tých právach, ktoré sa vzťahujú na dané štádium trestného konania. Poučenie pritom treba v prípade potreby aj primerane vysvetliť.

Základné práva obvineného sú upravené v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. por. Tieto základné práva sú vyjadrením práva na obhajobu v zmysle § 2 ods. 9 Tr. por., ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy. Tieto základné práva obvineného sú konkretizované a doplnené v ďalších ustanoveniach Trestného poriadku. Nemožno tiež opomenúť niektoré procesné inštitúty trestného procesu, pri ktorých Trestný poriadok osobitne stanovuje poučovaciu povinnosť vo vzťahu k obvinenému.

Vyššie uvedená podstatná chyba konania, spočívajúca v nedostatočnom poučení obvineného o jeho právach pred výsluchom na hlavnom pojednávaní, čo predstavuje porušenie práva obvineného na obhajobu zásadným spôsobom, má za následok nezákonnosť výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní a tým aj nezákonnosť jeho výpovede.

Vzhľadom na vyššie uvedené zistenie krajským súdom bude preto nutné v rámci ďalšieho konania pred súdom prvého stupňa po vrátení veci opätovne vypočuť obžalovaného a pred výsluchom obžalovaného riadne, v potrebnom rozsahu poučiť v zmysle vyššie uvedeného výkladu (podľa § 34 ods. 1, 2, 3, 7 Tr. por., § 69 ods. 1, 3, 5 Tr. por., § 121 ods. 2, 3 Tr. por., § 123 ods. 1 Tr. por., § 257 Tr. por.).

Oboznámením sa so zvukovou nahrávkou z elektronického súdneho spisu z hlavného pojednávania zo dňa 13.9.2018 krajský súd zistil aj ďalšiu podstatnú chybu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku spočívajúcu v prečítaní zápisníc o výsluchu svedkov H. P., Z. D., J. H., H. Y. podľa § 263 ods. 1 Tr. por., odborného vyjadrenia vypracovaného znalcom MUDr. Jánom Jelenčíkom a znaleckého posudku vypracovaného znalcom MUDr. Stanislavom Kollárom podľa § 268 ods. 2 Tr. por., hoci pre takýto postup absentoval súhlas obžalovaného, ktorý bol prítomný na hlavnom pojednávaní. Podľa § 263 ods. 1 Tr. por., namiesto výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jej podstatnú časť, ak s tým súhlasí prokurátor a obžalovaný a súd nepovažuje osobný výsluch za potrebný.

Podľa § 268 ods. 2 vety druhej Tr. por., namiesto výsluchu znalca možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jeho písomný znalecký posudok, ak znalec bol pred podaním znaleckého posudku poučený podľa § 144, nie sú pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku a prokurátor i obžalovaný s tým súhlasia alebo ak sa znalec naň odvolá.

Podľa § 268 ods. 5 Tr. por., ustanovenia odsekov 1 až 4 sa primerane použijú aj na odborné vyjadrenie.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení § 263 ods. 1 Tr. por., § 268 ods. 2 Tr. por., a to aj v spojení s § 268 ods. 5 Tr. por. vyplýva, že jednou z nevyhnutných zákonom stanovených podmienok, ktorá musí byť splnená, aby na hlavnom pojednávaní mohla byť prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania alebo znalecký posudok, či odborné vyjadrenie je predchádzajúci súhlas obžalovaného s ich čítaním.

Zo zvukovej nahrávky z hlavného pojednávania zo dňa 13.9.2018 krajský súd totožne s odvolacími námietkami obžalovaného zistil, že tu absentuje výslovný súhlas obžalovaného s čítaním vyššie uvedených svedeckých výpovedí, znaleckého posudku a odborného vyjadrenia. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že súhlas s čítaním musí byť obžalovaným vopred udelený výslovne, teda nepostačuje len konkludentné udelenie súhlasu. Rovnako tak súhlas s čítaním nemôže namiesto obžalovaného prítomného na hlavnom pojednávaní udeliť jeho obhajca. Je síce pravdou, že v zmysle § 34 ods. 1 Tr. por., obvinený môže svoje práva uplatňovať buď sám alebo prostredníctvom obhajcu. V tejto súvislosti je však potrebné uvedomiť si, že oprávnenia obhajcu nie sú zhodné s oprávneniami obvineného (jedinou výnimkou je konanie proti ušlému, v ktorom má obhajca rovnaké práva ako obvinený, čo však nie je tento prípad). Obhajca zastupuje obvineného na úkonoch v trestnom konaní, ktoré obvinený vykonáva ako subjekt trestného konania, resp. ako strana, ak to umožňuje povaha úkonu, napr. obhajca nemôže zastupovať obvineného v prípade výsluchu obvineného, pri vyjadrení obvineného k vykonanému dôkazu na hlavnom pojednávaní podľa § 271 ods. 1 Tr. por. a rovnako tak ani pri udelení súhlasu s čítaním podľa § 263 ods. 1 Tr. por. a § 268 ods. 2 Tr. por. V tejto súvislosti krajský súd na okraj poznamenáva, že obhajca by nemohol za obžalovaného udeliť súhlas s čítaním ani v prípade, ak by hlavné pojednávanie bolo konané v neprítomnosti obžalovaného a len za prítomnosti jeho obhajcu, a to s poukazom na § 263 ods. 2 Tr. por., keď zákon pre takýto prípad namiesto súhlasu obžalovaného vyžaduje predchádzajúce poučenie obžalovaného v predvolaní.

Prehratím zvukovej nahrávky z elektronického súdneho spisu z hlavného pojednávania zo dňa 13.9.2018 pozornosťou krajského súdu neuniklo, že samosudkyňa vyzvala obžalovaného a prokurátora na vyjadrenie súhlasu s čítaním svedeckých výpovedí podľa § 263 ods. 1 Tr. por. bez toho, aby presne špecifikovala, ktoré svedecké výpovede by takýmto postupom mohli byť na hlavnom pojednávaní prečítané namiesto osobného výsluchu svedkov. Takýto postup súdu nemožno považovať za správny. Pokiaľ súd žiada od strán vyjadrenie, či súhlasia s čítaním skoršej svedeckej výpovede, musí presne špecifikovať, o akú svedeckú výpoveď sa jedná (t.j. s uvedením mena svedka a dátumu, kedy mal byť svedok vypočutý).

Uvedené rovnako platí aj o čítaní znaleckého posudku a odborného vyjadrenia na hlavom pojednávaní namiesto výsluchu znalca.

Ak teda samosudkyňa okresného súdu postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítala zápisnice o výpovediach svedkov H. P., Z. D., J. H., H. Y. a podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítala odborné vyjadrenie vypracované znalcom MUDr. Jánom Jelenčíkom a znalecký posudok vypracovaný znalcom MUDr. Stanislavom Kollárom, hoci pre takýto postup absentoval súhlas obžalovaného, tieto dôkazy neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Bude preto povinnosťou súdu prvého stupňa po vrátení veci na ďalšie konanie a rozhodnutie tieto dôkazy vykonať znovu (v prípade opätovného čítania niektorej svedeckej výpovede, či výpovedí, znaleckého posudku, odborného vyjadrenia, bude pritom povinnosťou súdu prvého stupňa dôsledne skúmať, či sú na takýto postup splnené všetky zákonné podmienky).

Nedostatočné poučenie obžalovaného pred jeho výsluchom na hlavnom pojednávaní dňa 13.9.2018, ktoré predstavuje závažné porušenie práva obžalovaného na obhajobu (ako na to krajský súd podrobne poukázal vyššie), malo za následok nezákonné vykonanie aj ďalších dôkazov, ktoré boli vykonané po takomto nedostatočnom poučení a výsluchu obžalovaného. Vzhľadom na uvedené bude preto potrebné po vrátení veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie zopakovať aj výsluch svedka poškodeného V. Y. a tiež znovu prečítať listinné dôkazy, ktoré boli na tomto hlavnom pojednávaní prečítané.

Totožne s odvolacou námietkou obžalovaného je tiež potrebné vytknúť súdu prvého stupňa, že žiadnym spôsobom nereflektoval na dôkazný návrh prokurátora v obžalobe a to konkrétne za splnenia zákonných podmienok čítanie výpovede znalca MUDr. Jána Jelenčíka z prípravného konania. V tejto súvislosti si je krajský súd vedomý skutočnosti, že súd nie je povinný vykonať každý navrhnutý dôkaz. Pokiaľ však súd určitý dôkazný návrh procesnej strany nehodlá akceptovať a teda navrhnutý dôkaz vykonať, musí tak urobiť procesne zodpovedajúcim spôsobom a postupom predpokladaným Trestným poriadkom. V rámci ďalšieho procesného postupu po vrátení veci bude preto potrebné, aby okresný súd reagoval aj na tento dôkazný návrh prokurátora učinенý v obžalobe.

Z uvedených dôvodov potom krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. trestnú vec obžalovaného Y. D. okresnému súdu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd bude v rámci ďalšieho postupu povinný napraviť svoje pochybenia a znovu vo veci rozhodnúť, osobitne dôsledne rešpektujúc právo obžalovaného na obhajobu, vykonávanie dôkazov potrebných pre objasnenie veci zákonným spôsobom a po správnom procesnom postupe bude môcť dospieť opätovne k záveru o vine či nevine obžalovaného.

V súvislosti so zrušením napadnutého rozsudku a vrátením veci okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, krajský súd dáva okresnému súdu do pozornosti ustanovenie § 327 ods. 1 Tr. por. podľa ktorého súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil. V prípade opätovného vyhlásenia rozsudku vo veci krajský súd tiež upozorňuje okresný súd na ustanovenie § 172 ods. 1 vety druhej Tr. por. podľa ktorého, vyhotovenie rozsudku musí byť v zhode s obsahom rozsudku tak, ako bol vyhlásený a tiež na dôsledný postup podľa § 168 ods. 1 Tr. por. pri písomnom vyhotovovaní rozsudku, ktoré zákonné ustanovenie vymedzuje obsah a rozsah odôvodnenia rozsudku, pričom dôsledné rešpektovanie tohto zákonného ustanovenia je podstatným pre následnú preskúmateľnosť rozsudku.

Pokiaľ obžalovaný v rámci odôvodnenia odvolania namietal aj hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a na ich základe učinенý záver o jeho vine, v tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že aktuálne neprichádza do úvahy, aby krajský súd skúmal, či okresný súd pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a či v konečnom dôsledku dospel k správne záveru o vine obžalovaného. V uvedenom krajskom súde bráni predchádzajúce zistenie o nezákonne vykonaných dôkazoch na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa, pričom na nezákonne vykonané dôkazy nie je možné prihliadať.

K námietke obžalovaného o možnej zaujatosti zákonnej sudkyne Mgr. Vandy Mikulášovej krajský súd poznamenáva, že na základe obžalovaným vnesenej námietky zaujatosti bolo uznesením Okresného

súdu Námestovo, sp.zn. 4T/7/2018 zo dňa 13.12.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2Tos/7/2020 zo dňa 19.2.2020, právoplatným dňa 19.2.2020 rozhodnuté, že Mgr. Vanda Mikulášová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto trestnej veci.

Obžalovaný námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi Mgr. Vande Mikulášovej založil na tom, že sudkyňa je dcérou MUDr. G. P., ktorý bol ošetrovujúcim lekárom poškodeného V. Y., MUDr. G. P. bol v minulosti riaditeľom Hornooravskej nemocnice s poliklinikou v Trstenej a z tohto titulu nadriadeným znalca MUDr. Jána Jelenčíka, ktorý pracuje ako lekár na chirurgickej ambulancii tejto nemocnice a ďalej, že v senáte 4Er sudkyne Mgr. Vandy Mikulášovej pracuje ako súdna tajomníčka Mgr. H. L., rod. P., ktorá je dcérou svedkyne H. P..

V súvislosti s obžalovaným vznesenou námietkou zaujatosti krajský súd poukazuje na ustanovenie § 31 ods. 1 Tr. por., v zmysle ktorého, z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní. U sudkyne Mgr. Vandy Mikulášovej sa nezisťuje taký pomer k veci, ako to predpokladá pre vylúčenie ustanovenie § 31 ods. 1 Tr. por. (krajský súd v tejto súvislosti poznamenáva, že pomer k prejednávanej veci môže spočívať v tom, že samotná úradná osoba vystupuje ako poškodený trestným činom, alebo je svedkom spáchaného činu). Rovnako tak nebol zistený ani jej pomer k niektorej z osôb vymedzených v ustanovení § 31 ods. 1 Tr. por., pričom je nutné poznamenať, že okruh týchto osôb je zákonom určený taxatívne (pomer k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo inému orgánu činnému v trestnom konaní spočíva v tom, že úradná osoba je blízkou osobou alebo v blízkom priateľskom či nepriateľskom vzťahu k uvedeným osobám; osobami, ktorých sa úkon priamo týka, sú najmä strany trestného konania, v konaní pred súdom je v zmysle § 10 ods. 11 Tr. por. stranou ten, proti ktorému sa vedie trestné konanie, poškodený, zúčastnená osoba a prokurátor). Dôvody na vylúčenie sudcu z vykonávania úkonov trestného konania sú v § 31 ods. 1 Tr. por. taxatívne vymenované, preto ich nemožno rozširovať. Treba zdôrazniť, že použitie ustanovenia § 31 ods. 1 Trestného poriadku o vylúčení sudcu môže prichádzať do úvahy len za podmienky, ak sa existencia niektorého vyššie uvedeného zákonom predpokladaného vzťahu alebo pomeru skutočne a bez akýchkoľvek pochybností preukáže, čo v tomto konkrétnom prípade splnené nebolo. V podrobnostiach krajský súd odkazuje na odôvodnenie uznesenia Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/7/2018 zo dňa 13.12.2019.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.